

बागमतीमा पानीको सतह वृद्धि: वर्षाका कारण सर्लाही र रौतहटको सिमाना भएर बग्ने बागमती नदीमा शुक्रबार बिहान बढेको पानीको सतह। पछि दोभान जल मापन केन्द्रका अनुसार शुक्रबार बिहान ८:३० बजे पानीको तह ४ मिटर पुगेको छ भने मापन केन्द्रका अनुसार ६ मिटर तह माथि खतरा तह मानिन्छ। तस्बिर: सिङ्गबहादुर थापा

गुठी-कुटीका घरटहरा हटाउने प्रक्रिया रोक्न माग गर्दै प्रदर्शन

मधेशदृष्टि
जनकपुरधाम।
गुठी-कुटी घर जग्गा व्यवस्थापन
महासंघ संमिति धनुषाले गुठी
तथा कुटीको जग्गामा वर्षादेखि
बसोबास गर्दै आएका
परिवारलाई विस्थापित गर्ने गरी
घरटहरा हटाउने सूचना र प्रक्रिया
रोक्न माग गरेको छ।

समितिले शुक्रबार
जनकपुरधाममा नगर परिक्रमा
गर्दै गुठीसम्बन्धी समस्याको
दीर्घकालीन समाधानको
मागसहित विरोध प्रदर्शन गरेको
हो। प्रदर्शनका क्रममा गुठी तथा
धनुषा-३ का प्रतिनिधिसभा
सदस्य मनिष झाविरुद्ध
नाराबाजी गर्दै समितिले जिल्ला
प्रशासन कार्यालय धनुषा,
जनकपुरधाम
उपमहानगरपालिका र गुठी
कार्यालय जनकपुरधाममा पुगेर
ज्ञापनपत्र बुझाएको छ।
समितिका अनुसार गुठी संस्थान
केन्द्रीय कार्यालयको २०८२
जेठ २२ गतेको निर्णय तथा
त्यसअनुसार धनुषामा गठित

समितिले तयार पारेको
प्रतिवेदनका आधारमा
ऐतिहासिक पोखरी, मठमन्दिर,
पाटीपौवा तथा गुठी तैनाथी
जग्गाको पहिचान र व्यवस्थापन
प्रक्रिया अघि बढाइएको छ।
बाँकी पृष्ठ ३ मा

कमलामा जोखिम बढ्न सक्ने धनुषामा उच्च सतर्कता

मधेशदृष्टि
जनकपुरधाम।
लगातार भइरहेको वर्षाका कारण
कमला नदी तथा आसपासका
तटीय क्षेत्रमा जोखिम बढ्न सक्ने
भन्दै जिल्ला प्रशासन कार्यालय
धनुषाले उच्च सतर्कता अपनाउन
आग्रह गरेको छ।
असोज ८ देखि ११ गतेसम्म वर्षा
हुने पूर्वानुमान रहेकाले नदीको
जलस्तर बढ्न सक्ने
सम्भावनालाई मध्यनजर गर्दै
प्रशासनले नदी तथा तटीय क्षेत्रमा

विशेष निगरानी बढाएको हो।
जिल्ला विपद् कमाण्ड पोस्टका
अधिकारी, स्थानीय तहका प्रमुख
तथा प्राविधिक कर्मचारीसहितको

टोलीले कमला नदी र
आसपासका तटीय क्षेत्रको
स्थलगत अनुगमन गरेको छ।
अनुगमनका क्रममा नदीको
वर्तमान अवस्था, सम्भावित
जोखिम तथा विपद् आइपरे
तत्काल अपनाउनुपर्ने
पूर्वतयारीबारे छलफल गरिएको
सिँचाइ मन्त्रालयका वरिष्ठ
इन्जिनियर सुरेशकुमार मण्डलले
जानकारी दिए।
उनका अनुसार सम्भावित
बाँकी पृष्ठ ३ मा

रामजानकी रंगशालालाई बहुवर्षीय बजेट

मधेशदृष्टि
जनकपुरधाम।
प्रस्तावित
रामजानकी रंगशाला निर्माणको
काम यसै आर्थिक वर्षदेखि अघि
बढाउने गरी बहुवर्षीय बजेट
सुनिश्चित गर्ने निर्णय भएको छ।
रंगशाला निर्माणका लागि हरेक वर्ष
२५ करोड रुपैयाँका दरले बजेट
विनियोजन गर्दै निर्माण प्रक्रिया
अघि बढाइने भएको हो। बहुवर्षीय
बजेट सुनिश्चित भएसँगै लामो

समयदेखि चर्चामा रहेको
रंगशाला निर्माणले अब भौतिक
रूपमै गति लिने अपेक्षा गरिएको
छ।
बाँकी पृष्ठ ३ मा

धनुषा-३ का सांसद मनिष झाले
जनकपुरधामको विकास र
यहाँका युवाको आवश्यकतालाई
प्राथमिकतामा राखेर रामजानकी
रंगशाला निर्माणको प्रतिबद्धता
कार्यान्वयनको चरणमा पुगेको
बताए।
उनका अनुसार रंगशाला
निर्माणका लागि बहुवर्षीय बजेट
सुनिश्चित हुनु जनकपुरधामका
युवाका लागि महत्वपूर्ण
बाँकी पृष्ठ ३ मा

हतियार पुग्ने, किसानलाई मल-बीउ नपुग्ने हुनुहुन्न: प्रधानमन्त्री

काठमाडौँ।
प्रधानमन्त्री वल्लभ शाहले ७२
घण्टाभित्र संसारको जुनसुकै
ठाउँमा हतियार पुर्याउन सक्ने
विश्वसँग एउटा किसानलाई
सम्मानजनक जीविकोपार्जनका
साधनबाट वञ्चित गर्न कुनै
बहाना बनाउनु नहुने बताएका
छन्।
संयुक्त राष्ट्रसङ्घको ८१औँ
महासभालाई शुक्रबार सम्बोधन
गर्दै प्रधानमन्त्री शाहले भने,
‘अन्तरमहादेशीय क्षेत्रमा
समयमै पुग्छन्। राइफल र
गोलीगुडा सबै अवरोध तोड्दै
समयमै सीमा पार गर्छन्। तर
नेपालका एक किसानले
आवश्यकता परेको समयमा
बजार मूल्यमा मल वा इन्धन
खरिद गर्न सक्नुहुन्न।’
प्रधानमन्त्री शाहले जहाँ युद्धका
लागि आवश्यक सामान आपूर्ति
गर्न सजिलो छ, तर खाद्यान्नका

लागि निकै कठिन रहेको बताए।
‘यो नेपालको मात्रै दुर्भाग्य
होइन। बङ्गलादेशलाई
सोध्नुहोस्। भुटानलाई
सोध्नुहोस्। भारतलाई
सोध्नुहोस्। माल्दिव्सलाई
सोध्नुहोस्। पाकिस्तानलाई
सोध्नुहोस्। श्रीलङ्कालाई
सोध्नुहोस्।’ उनले भने, ‘हाम्रो
क्षेत्रका अन्य कुनै पनि देशलाई
सोध्नुहोस्।’ तपाईंले उस्तै
जवाफ पाउनुहुनेछ।’
प्रधानमन्त्री शाहले साना र गरिब
देशको उपस्थिति महसुस गर्ने
तथा न्यायपूर्ण परिणामका लागि
सँगै काम गर्ने संयुक्त राष्ट्रसङ्घ
आवश्यक रहेकामा जोड दिए।
उनले भने, ‘त्यसैले जलवायु
न्याय पैसाको विषय मात्रै होइन।
यो खर्च कसले बेहोर्छ भन्ने
वितरणतामक न्यायको विषय
हो। यो कसको आवाज सुनिन्छ
भन्ने प्रक्रियागत न्यायको विषय

हो। साथै पर्वतीय समुदाय, साना
टापु राष्ट्र, भू-परिवेष्टित तथा कम
विकसित देश र जमिन बाँकी
पुस्ताको भविष्यलाई समान
रूपमा महत्व दिइन्छ कि दिइँदैन
भन्ने विषय पनि हो।’
‘जलवायु न्याय’ संयुक्त
राष्ट्रसङ्घको दस्तावेजमा सुन्दर
वाक्यमा मात्र सीमित हुन नहुने
उल्लेख गर्दै प्रधानमन्त्री शाहले
हाम्रा देशका नागरिकहरूलाई
बारम्बार विगतको पुर्ननिर्माणमा
संलग्न गराइनुको साटो आफ्नो
भविष्य बनाउने अवसर
दिइनुपर्नेमा जोड दिए।
प्रधानमन्त्री शाहले भने,
‘हिन्दुकुश हिमालय करिब दुई
अर्ब नागरिकको घर हो। यी
पर्वतहरूले नेपालभन्दा धेरै
परसम्म रहेका जनसंख्यालाई
पानी, पारिस्थितिक प्रणाली,
कृषि र जीविकोपार्जन प्रदान
बाँकी पृष्ठ ३ मा

SINCE
1981

SILVER
PUMPS | MOTORS | AGRI

SILVER रेटावेटर

उन्नत प्रविधि, दमदार प्रदर्शन

कडा माटो होस् या नरम, परिणाम सधैं उत्कृष्ट !

3 वर्ष
फुल वारेन्टी

उच्च गुणस्तरको
मजबुत गियरबक्स

विशेष डिजाइन
टिकाउ ब्लेड

कम इन्धन खपत
बढी उत्पादन

सबै प्रकारका
ट्रयाक्टरमा उपयुक्त

अधिकृत बिक्रेता
त्रिशक्ति ट्रेक्टर
बिरगंज
9855021281

✓ उच्च प्रदर्शन

✓ लामो टिकाउपन

✓ सहज मर्मत सम्भार

✓ किसानको भरपर्दो साथी

सम्पादकीय

नेपालद्वारा विश्वमा मानवताका मुद्दामा ध्यानाकर्षण

संयुक्त राष्ट्रसंघीय महासभाको ८१ औँ बैठकमा नेपालका प्रधानमन्त्री बालेन्द्र शाहले प्रस्तुत गरेको सम्बोधन केवल औपचारिकतामा सीमित रहेन, यसले युद्ध र विभाजनको भुमरीमा अल्झिएको विश्वसामु मानवता र सहअस्तित्वको बलियो सन्देश प्रवाह गरेको छ । वर्तमान विश्व राजनीति शक्ति सङ्घर्ष, आर्थिक असमानता र भू–राजनीतिक तनावले आक्रान्त बनेको समयमा बुद्ध र हिमालको देशबाट गुञ्जिएको यो आवाजले अन्तर्राष्ट्रिय मञ्चमा अलग्गै तरङ्ग पैदा गरेको छ । प्रधानमन्त्री शाहको स्पष्ट र निर्भीक दृष्टिकोणले नेपाललाई विश्व मानचित्रमा सार्वभौमसत्ता सम्पन्न, स्वाभिमानी र न्यायको पक्षधर राष्ट्रका रूपमा पुनः स्थापित गर्न महत्त्वपूर्ण योगदान पुर्‍याएको छ ।

सम्बोधनको मुख्य चुरो मानवतावादी दर्शन र विश्व शान्तिको अपरिहार्यतामा केन्द्रित थियो । अस्त्र-शस्त्रको होडबाजी र युद्धको

नाममा अबौँ डलर स्वाहा भइरहँदा विश्वका करोडौँ मानिसहरू भोक, अशिक्षा र गरिबीसँग जुधिरहेको कठोर यथार्थलाई प्रधानमन्त्री शाहले निडरताका साथ उजागर गरे । शक्ति राष्ट्रहरूलाई सामरिक प्रभुत्व त्यागेर मानव कल्याण र जीवन रक्षाका क्षेत्रमा स्रोत–साधन केन्द्रित गर्न उनले गरेको आह्वान समयसान्दर्भिक र गम्भीर छ । शान्ति स्थापनाका लागि बहुपक्षीयता र आपसी संवाद नै एक मात्र विकल्प हो भन्ने सन्देशले विश्व समुदायलाई आत्मसमीक्षा गर्न बाध्य बनाएको छ ।

जलवायु परिवर्तनको मारमा परेका नेपालजस्ता अतिकम विकसित तथा भूपरिवेष्टित राष्ट्रहरूको आवाजलाई पनि सम्बोधनले सशक्त रूपमा प्रतिनिधित्व गरेको छ । नगण्य कार्बन उत्सर्जन गर्ने तर जलवायु विपद्को सबैभन्दा ठूलो मूल्य चुकाउनुपर्ने हिमाली

देशहरूको अन्यायपूर्ण स्थितिलाई विश्वमञ्चमा उजागर गर्दै ‘जलवायु न्याय’ को माग गरियो । हिमाल पस्लेर सिर्जना हुने संकट केवल नेपालको मात्र नभई पूरै मानव सभ्यताको संकट भएको स्पष्ट पादैँ विकसित र ठूला प्रदूषक राष्ट्रहरूलाई आफ्नो दायित्वप्रति जवाफदेही बन्न र प्रतिबद्धता अनुसारको क्षतिपूर्ति तथा सहयोग उपलब्ध गराउन दिएको चेतावनी तर्कपूर्ण छ ।

यसपटकको सम्बोधनमा परम्परागत कूटनीतिक ढर्राभन्दा पर हटेर नयाँ पुस्ताको नेतृत्वदायी सोच, स्पष्टता र व्यावहारिक दृष्टिकोणको झलक देखिन्थ्यो । नेपाललाई केवल वैदेशिक सहायताको याचकका रूपमा नभई समृद्ध प्राकृतिक स्रोत, युवा जनशक्ति र मौलिक सभ्यता भएको स्वाभिमानी साझेदारका रूपमा प्रस्तुत गरिनु कूटनीतिक दृष्टिकोणमा आएको सकारात्मक परिवर्तन हो ।

सुशासन, पारदर्शिता र नवप्रवर्तनलाई राष्ट्रिय विकासको मूलधारमा ल्याउँदै विश्वव्यापी चुनौतीसँग जुध्न सकिने उनको तर्कले साना र उदीयमान राष्ट्रहरूलाई समेत आत्मबल प्रदान गरेको छ ।

अन्तर्राष्ट्रिय मञ्चमा सुनिएका यी ओजस्वी शब्दहरूलाई अब व्यावहारिक परिणाममा बदल्नु नेपालको कूटनीतिक संयन्त्र र नेतृत्वको प्रमुख दायित्व हुनेछ । विश्वभर छरिएको मानवताको सन्देशले नेपालको अन्तर्राष्ट्रिय साख र प्रतिष्ठालाई त बढाएको छ नै, साथै यसले देशभित्र पनि आन्तरिक सुशासन र समृद्धिको यात्रालाई अझ सशक्त बनाउन दबाब सिर्जना गरेको छ । संयुक्त राष्ट्रसंघको ८१ औँ महासभामा व्यक्त यी विचारहरूलाई विश्व समुदायले आत्मसात गर्नु सके मात्र उता सुरक्षित, शान्त र समतामूलक विश्वको निर्माण सम्भव हुनेछ ।

‘जलवायु न्याय’ संयुक्त राष्ट्रसङ्घको दस्तावेजमा मात्र सीमित हुन हुँदैन जलवायु–जोखिम र न्यायका विषय गहकिलो रुपमा विश्व मञ्चमा प्रस्तुत

–बालेन्द्र शाह

म यहाँ तपाईंहरूसामु हिमालयमा रहेको एउटा टाढाको देश नेपालका तर्फबाट मानवतालाई नजिकैदेखि दिइरहेको चेतावनी लिएर आएको छु । आज म यहाँ विकास, लोकतन्त्र, शान्ति र एउटा राष्ट्रको आशाबारे मात्रै बोल्न चाहन्थेँ । तर, त्यसको सट्टा, म मृत्यु र अकल्पनीय विनाशबारे बोल्छु । ती परिचारबारे जो कहिल्यै घर नफर्कने आफ्ना प्रिजयनलाई पछिरहेका छन् । ती समुदायबारे जसले लेवो, ढुङ्गापाटो, पानीभित्र आफ्ना मानिसको खोजी गरिरहेका छन्, जसको शरीर अब कहिल्यै नभेटिन सक्छ । ती पुल, सडक, विद्यालय, घर र जीविकोपार्जनका माध्यम निमेषभरमै बगेर गए । एउटा देशबारे जसले दिगो विकासको लक्ष्य हासिल गर्ने दिशामा निरन्तर प्रगति गरिरहेको थियो त्यसमा अवरोध पुगेको छ ।

चार साताअघि विश्वले नेपालको हिमाली समुदायमा तीव्रताका साथ आएको विनाशकारी बाढीको भयावह दृश्य देख्यो, जसलाई धेरैले ‘हिमालयन सुनामी’ भनेका छन् । भोटेकोशी–त्रिशूली नदी आसपासका क्षेत्रमा भएको विपद् स्थानीय त्रासदी मात्रै थिएन, यो विश्वका लागि एउटा चेतावनी पनि थियो । र, म आज तपाईंहरूसँग सोध्छु– के हामीले साँच्चै त्यो चेतावनी सुनेका छौँ ?

करिब तीन वर्षअघि, संयुक्त राष्ट्रसङ्घका महासचिवले हाम्रो सगरमाथा क्षेत्रमा उभिएर नजिकिँदै गरेको जलवायु विपत्तिको भयावह अवस्थाबारे मानवतालाई चेतावनी दिनुभएको थियो । विश्वको छानोबाट आएको त्यो चित्कार बुल्न्द रूपमा सुनिपु । हामीले नेपालमा सुन्थौँ, हाम्रो समुदायले सुन्थ्यो । विश्वभरका वैज्ञानिकले सुने । उनीहरूले प्रमाणसहित त्यसलाई दोहोर्‍याइरहे । तर हामी, विश्वका राजनीतिक नेतृत्वले त्यो चेतावनीलाई जोखिममा रहेका मानिसको आवश्यकताअनुसार तीव्र गतिमा कार्यान्वयनमा बदल्न बेवास्ता गर्थ्यौँ । त्यसको दुःखद् परिणाम हामीले गत महिना भोग्यौँ ।

तातिँदै गरेको जलवायुले नाजुक हिमालयको पारिस्थितिक प्रणालीलाई अस्थिर बनाएको छ । हिउँदले जमेको पट्टा पर्लिँदा हिमालको भिरालो भू–भागमा चिरा पोका छन् । हिमचट्टानसहितको पहिरो, बाढीलगायत शृङ्खलाबद्ध जोखिम बहिरहेका छन् ।

परिणामस्वरूप यस विनाशले नेपाल–चीन सीमाका दुवैतर्फको भू–भागमा ठूलो क्षति पुर्‍यायो । बाढी निरन्तर भारततिर बग्दै गयो । यसले हामीलाई एउटा आधारभूत काग बताउँछ । जलवायु परिवर्तनले सीमा चिन्दैन । हिमनदी र बाढी ‘पासपोट’मा ‘भिसा’ लगाएर यात्रा गर्दैनन् ।

म, यहाँ गुनासो गर्न होइन, केही सुझाव साझा गर्न आएको हुँ । सर्वप्रथम, विपत्तिपछि नेपाललाई सहयोग गर्न आउने सबैप्रति गहिरो कृतज्ञता व्यक्त गर्दछु । हाम्रा छिमेकी मुलुक भारत र चीनले तत्कालै र खुला हृदयका साथ सहयोग गरे । अन्य मित्रराष्ट्रहरू, संयुक्त राष्ट्रसङ्घीय प्रणाली, मानवीय सहायता प्रदायक संस्था, परोपकारी संस्था तथा विश्वभरका मानिस नेपालसँगै उभिरुभयो । म उहाँहरू सबैलाई नेपाली जनताका तर्फबाट कृतज्ञतासहित धन्यवाद भन्न चाहन्छु ।

नेपालले अहिले पुनःस्थापना र पुनर्निर्माणको विशाल कार्यको सामना गरेको छ । कम्तीमा एक हजार ४०० जनाको मृत्यु भएको पुष्टि भइसकेको छ भने छ हजारभन्दा बढी मानिस अझै बेपत्ता छन् । हाम्रो द्रुत क्षति आकलनअनुसार अब भौतिक पुनःस्थापनाका लागि नेपालको कुल गार्हस्थ्य उत्पादन (जिडिपी)को १० प्रतिशत आवश्यक देखिन्छ ।

सन् २०१५ मा नेपालमा गएको ‘गोरखा भूकम्प’पछिको पुनर्निर्माणमा जस्तै यसपटक पनि हामी ऐक्यबद्धतासहित तपाईंहरूको सहयोगको अपेक्षा गर्छौँ । तर, यो विपद् नेपालबाहेकका लागि पनि किन अर्थपूर्ण छ भन्ने हामीले बुझ्नुपर्छ । विश्वव्यापी हरितगृह ग्यास उत्सर्जनमा नेपालको योगदान ०.१ प्रतिशतभन्दा कम छ । यो सङ्कट हामीले सिर्जना गरेका होइनौँ । तर, यसको ठूलो मूल्य हामीले चुकाइरहेका छौँ । हाम्रा हिमनदी खुम्चिँदै गएका छन् । हाम्रा हिमालका भिराला भू–भाग अस्थिर बन्दै गएका छन् । हाम्रा नदी पूर्वानुमान गर्न नसकिने अवस्थामा पुगेका छन् । प्रत्येक ठूला विपद्ले हामीले वर्षौं लगाएर निर्माण गरेका विकासका पूर्वाधारलाई ध्वस्त बनाउने चेतावनी दिइरहेका छन् । नेपालका लागि जलवायु विपद् मानवीय घटना मात्रै होइन, विकासको सङ्कट पनि हो । यसले सडक, पुल, विद्यालय, घर, खेतीयोग्य जमिन र जीविकोपार्जनका माध्यमलाई क्षति पुर्‍याउँछ । यसले गरिब देशले गरेको नगन्य गल्तीबाट भएको क्षतिको भरपाइका लागि ठूलो ऋण लिन बाध्य बनाउँछ ।

हामी कुनै देश वा महादेशलाई दोष दिन यहाँ आएका होइनौँ । हामी जलवायु परिवर्तनलाई अर्को भू–राजनीतिक युद्धभूमिमा परिणत गर्न पनि यहाँ आएका होइनौँ । हामी यहाँ सबैलाई आफ्नो जिम्मेवारी र ऐक्यबद्धतामा पुनःप्रतिबद्ध हुन आग्रह गर्न आएका छौँ ।

जलवायु परिवर्तनसम्बन्धी संयुक्त राष्ट्रसङ्घीय सारूप महासन्धिधर्मात र अन्तरराष्ट्रिय समुदायले प्राप्ता तर फरकफरक जिम्मेवारी तथा आ–आफ्नो क्षमताको सिद्धान्तमा पहिले नै सहमति जनाइसकेको छ । जसले ऐतिहासिक रूपमा समस्यामा बढी योगदान गरेका छन् र जोसँग प्रतिक्रिया जनाउने बढी क्षमता छ, उनीहरूले बढी गर्नुपर्छ ।

‘जलवायु न्याय’ संयुक्त राष्ट्रसङ्घको दस्तावेजमा सुन्दर वाक्यमा मात्र सीमित हुनुहुँदैन । हाम्रो देशका मानिसलाई बारम्बार पुनर्निर्माणमा संलग्न गराउनुको साटो आफ्नो भविष्य बनाउने अवसर दिनुनुपर्छ ।

हिन्दुकुश हिमालय करिब दुई अर्ब मानिसको घर हो । यी पर्वतले नेपालभन्दा धेरै परसम्म रहेका जनसंख्यालाई पानी, पारिस्थितिक प्रणाली, कृषि र जीविकोपार्जन प्रदान गर्छन् । हिमालय पृथ्वीको छेउमा रहेको भू–भाग मात्रै होइन, यो पृथ्वीको जीवन–सहयोग प्रणालीको महत्त्वपूर्ण हिस्सा पनि हो ।

त्यसैले पहिलो आकस्मिक कदमका रूपमा नेपाल, भारत र चीनको नेतृत्वमा हिमालय जलवायु उत्थानशीलता संयन्त्र स्थापना गर्न हामी प्रस्ताव गर्छौँ । यस संयन्त्रमार्फत हामी भू–उपग्रहसम्बन्धी तथ्याङ्क र विशेषज्ञता साझा गरौँ । जोखिमयुक्त हिमतालको अनुगमन गरौँ । संयुक्त पूर्वसूचना प्रणालीलाई सुदृढ बनाऔँ । र, जब विपद् आउँछ, सीमापार सहयोगलाई समन्वय गरौँ ।

हिमालयलाई छरिएका सूचनाभन्दा अन्तरराष्ट्रिय सहयोगको एउटा प्रयोगशाला बनाऔँ । नेपाल एउटा अतिकम विकसित देश भएर पनि यस देशले आफ्नो पारिस्थितिक हिस्साभन्दा धेरै ठूलो वैश्विक भूमिका निर्वाह गरिरहेको छ । हामीले आफ्नो भू–भागको करिब

आधा हिस्सा ढाक्नेगरी वन क्षेत्र विस्तार गरेका छौँ । आफ्ना स्वच्छ ऊर्जाको आवश्यकता पूरा गर्न र बाहिरबाट आएको प्रदूषणको स्रोतलाई विस्थापित गर्न तीव्रगतिमा जलविद्युत् आयोजना विकास गरिरहेका छौँ । युरोपका केही भूभागसँग तुलना गर्न मिल्ने दरमा विद्युतीय सवारीसाधनको प्रयोगलाई प्रवर्द्धन गरिरहेका छौँ । स्थानीय तहमा जलवायु अनुकूलनलाई सुदृढ बनाइरहेका छौँ । दोहोरिरहने जलवायु विपद्को सामना गर्न अझ बढी कदम चाल्नेछौँ । तर नेपाल एकलैले विश्वव्यापी शासन व्यवस्थाको असफलताबाट सिर्जित सङ्कटविरुद्ध उत्थानशीलता निर्माण गर्न सक्दैन ।

त्यसैले यस महासभाले यी छ शब्दलाई ध्यान दिनुपर्छः राहत, पुनःस्थापना, पुनर्निर्माण, जिम्मेवारी, क्षतिपूर्ति र उत्थानशीलता । यसमा पहिला तीन वटा विपद्पछि हामीलाई आवश्यक पर्छन् । पछिल्ला तीन वटा विपद्लाई स्थायी अवस्थामा रूपमा परिणत हुन नदिन हामीलाई आवश्यक पर्छन् । जब जलवायुजन्य विपद्ले गरिब देशको पूर्वाधार नष्ट गर्छ, त्यसको उत्तर अर्को ठूलो ऋण वा टुके अनुदान मात्र हुन सक्दैन ।

हामीलाई विश्वबाट अनुदानमा आधारित पर्याप्त सहयोग आवश्यक छ । क्षति तथा नोक्सानी कोष, विश्वव्यापी वातावरणीय सुविधा र अन्य सम्बन्धित वित्तीय संयन्त्र अझै अपर्याप्त छन् । जलवायु वित्त यस्तो कर्मचारीतन्त्रको जाल बनू हुँदैन, जसबाट कमजोर देशले आफूलाई आवश्यक सहयोगका लागि वर्षौंसम्म प्रमाणित गर्नुपरोस् । जब घरमा आगो लाग्छ, तब हामी परिवारलाई ५० वटा फाराम भर् लगाउँदैनौँ । हामी काम गर्छौँ । जलवायु न्यायको अर्थ पनि यही हुनुपर्छ ।

यसले मलाई एउटा ठूलो प्रश्नतर्फ जोड्छ । हामी कस्तो अन्तरराष्ट्रिय व्यवस्था चाहन्छौँ ? संयुक्त राष्ट्रसङ्घ, मानवताले भोगेको भयावह विपद्युद्धको अनुभवबाट जन्मिएको हो । यसको वाचा सार्वभौमिकता महत्त्वपूर्ण हुन्छ भन्ने थियो । अन्तरराष्ट्रिय कानुन महत्त्वपूर्ण हुनेछ । होरक मानवको गरिमा महत्त्वपूर्ण हुनेछ । कमजोरले शक्तिशालीले जे निर्णय गर्छन्, त्यो मात्र स्वीकार गर्नुपर्ने छैन । आज त्यो अन्तरराष्ट्रिय प्रणाली दबाबमा छ । धेरैपटक सैन्य र आर्थिक शक्तिले कसको आवाज सुनिन्छ भन्ने निर्धारण गर्छ । नेपाल निष्पक्ष विश्वव्यापी आर्थिक व्यवस्थामा विश्वास गर्छ ।

सन् १९९४ मा संयुक्त राष्ट्रसङ्घीय विकास कार्यक्रमको मानव विकास प्रतिवेदनले ‘मानवीय असुरक्षा’को अवधारणा अघि सारेको थियो । यसले सुरक्षालाई भू–भागभन्दा मानिससँग र हतियारभन्दा विकाससँग जोडेको थियो । यसले डर र अभाबबाट स्वतन्त्रता सुनिश्चित गर्न शान्तिको लाभान्श प्रयोग गर्न आह्वान गरेको थियो ।

गत मार्चमा नेपालमा इतिहासकै सबैभन्दा निष्पक्ष र शान्तिपूर्ण निर्वाचन भयो । त्यसबाट निर्वाचित बहुमतको सरकारले त्यसयता धेरै अन्तरराष्ट्रिय प्रतिक्रियाताको सामना गर्नुपरेको छ । जब नेपालका एक गरिब किसानले यस मनसुनमा आफ्नो खेतमा बीउ छर्न खोनुभयो, समयमै मल पाउनुभएन । जब राजमार्गमा कालोपत्र गर्न खोज्यौँ, ‘बिटुमिन्’ पाएनौँ । जब परिवारले साँझको खाना पकाउन खोज्यो, त्यसबेला खाना पकाउने इन्धन भएन ।

एकातिर हिमनदी पलिरहेका छन् र बाली उत्पादन घटिरहेको छ, बिना चेतावनी बाढी आइरहेको छ । अर्कोतिर, विश्वव्यापी आपूर्ति शृङ्खलाले गरिब मानिसलाई उनीहरूको आफ्नो नियन्त्रणभन्दा बाहिरका कारणका लागि सजाय दिइरहेको छ ।

अन्तरमहादेशीय क्षेप्यास्त्र समयमै पुग्छन् । राइफल र गोलीगड्ढा सबै अवरोध तोड्दै समयमै सीमा पार गर्छन् । तर नेपालका एक किसानले आवश्यकता परेको समयमा बजार मूल्यमा मल वा इन्धन खरिद गर्न सक्नुहुन ।

हामीले यस्तो संसार बनाएका छौँ, जहाँ युद्धका लागि आवश्यक सामान आपूर्ति गर्न सजिलो छ, तर खाद्यान्नका लागि निकै कठिन छ । यो नेपालको मात्रै दुर्भाग्य होइन । बङ्गलादेशलाई सोध्नुहोस् । भुटानलाई सोध्नुहोस् । भारतलाई सोध्नुहोस् । माल्दिभ्सलाई सोध्नुहोस् । पाकिस्तानलाई सोध्नुहोस् । श्रीलङ्कालाई सोध्नुहोस् । हाम्रो क्षेत्रका अन्य कुनै पनि देशलाई सोध्नुहोस् । तपाईंले उस्तै जवाफ पाउनुहुनेछः हामीले नतताएको जलवायुबाट प्रभावित र सुरु नगरेका युद्धबाट फेरि प्रभावित । यसले हामीलाई वर्तमान विश्वव्यापी सहकार्यको व्यवस्थामा देखिएको भन्दा धेरै कुरा बिग्रिएको छ भन्ने स्पष्ट पार्छ ।

मलाई भनिएको छ, म यो वर्ष यस महासभालाई सम्बोधन गर्ने सबैभन्दा कान्छो सरकार प्रमुख हुँ । तर, मैले यहाँ यसलाई मुख्य कथा बनाउन आएको होइन । यहाँ यस मञ्चबाट जे–जति कुरा भनिए पनि म एउटा कुरा स्पष्ट रूपमा भनियोस् भन्ने सुनिश्चित गर्न आएको हुँ, भुक्तानी गर्न तयार रहेको देशले खरिद गर्न सक्षम हुनुपर्छ र ७२ घण्टाभित्र संसारको जुनसुकै ठाउँमा हतियार पुर्‍याउनसक्ने विश्वसँग एउटा हतियार सम्मानजनक जीविकोपार्जनका साधनबाट वञ्चित गर्न कुनै बहाना बनाउनु हुँदैन । हामी बहुपक्षीयतामा विश्वास गरिरहन्छौँ । यसैले हामीलाई यस्तो संयुक्त राष्ट्रसङ्घ आवश्यक छ, जहाँ साना र गरिब देशको उपस्थिति महसुस होस् र हामी न्यायपूर्ण परिणामका लागि सँगै काम गर्न सकौँ । त्यसैले जलवायु न्याय पैसाको विषय मात्रै होइन । यो खर्च कसले बेहोर्छ भन्ने वितरणत्मक न्यायको विषय हो । यो कसको आवाज सुनिन्छ भन्ने प्रक्रियागत न्यायको विषय हो । साथै पर्वतीय समुदाय, साना टापु राष्ट्र, भू–परिवेष्टित तथा कम विकसित देश र जमिन बाँकी पुस्तकाको भविष्यलाई समान रूपमा महत्त्व दिइन्छ कि दिइँदैन भन्ने विषय पनि हो । संयुक्त राष्ट्रसङ्घमा भोलिदेखि आयोजना हुने ‘सगरमाथादेखि समुद्रसम्म’ साइड–इम्पेन्टबाट नेपाल यो संवादको नेतृत्व गर्न सहयोग गर्न तयार छ ।

हामी अहिले गहिरो विश्वव्यापी अनिश्चितताको मोडमा उभिएका छौँ । नयाँ पुस्ताको चाहना प्रतिबिम्बित गर्ने तत्कालीनक जन्मतका साथ यस महासभामा उपस्थित भएका छौँ । हाम्रा युवाले इमानदारी र जवाफदेहिताको राजनीति माग गरेका छन् । यो पुस्तान्तरण राष्ट्रिय विषय मात्रै होइन । यो द्वन्द्व, असमानता र न्यून सार्वसर्विकद्व विश्वव्यापी जागरणको हिस्सा पनि हो । म नेतृत्वको सरकार एउटा यस्तो राज्य निर्माणमा प्रतिबद्ध छ । जहाँ मर्यादित रोजगारी, सामाजिक सुरक्षा र प्रत्येक नेपालीलाई आफ्नै घरमा बस्ने चाहना पूरा गर्ने अवसर प्राप्त हुनेछ ।

नेपालमा गएको बाढीले बढ्दो चरम मौसमी घटनाबाट आकार लिने भविष्यको सङ्केत छ । त्यसैले हामीले तत्कालको उपाय छाडेर दीर्घकालीन पूर्वतयारीको दिशातर्फ अघि बढ्ने संस्कृतिको विकास गर्नुपर्छ । हामी उत्थानशीलताका लागि वित्तीय व्यवस्था र बिमा तथा नवप्रवर्तनमा लागानी गरौँ । अझ बलियो पूर्वाधार र संस्था निर्माण गरौँ । जीवाश्म इन्धनको निर्भरता घटाऔँ । चेतावनी दिने, सचेत गराउने र जीवन बचाउने प्रणाली निर्माण गरौँ । कमजोरलाई सबैभन्दा कम शक्ति दिने व्यवस्थामा सुधार गरौँ । जब विश्वको छानोबाट अर्को चेतावनी आउँछः त्यो सुन्न तयार रहौँ, र त्यसैअनुसार काम गर्न पनि तयार रहौँ ।

भगवान् पशुपतिनाथले विश्वको कल्याण गर्छन् । यो विश्व बुद्धले देखाएको बाटोमा हिँड्न सकोस् ।

काठमाडौँ ।

प्रधानमन्त्री बालेन्द्र शाहबाट संयुक्त राष्ट्रसङ्घको ८१औँ महासभालाई शुक्रबार भएको सम्बोधन जलवायु परिवर्तनबाट बढ्दो जोखिमलाई विश्व समुदाय समक्ष गहकिलो ढङ्गले प्रस्तुत भएको परराष्ट्र मामिलाका विज्ञहरूको प्रतिक्रिया रहेको छ ।

प्रधानमन्त्री शाहले भोटेकोशी–त्रिशूली विपद्लाई नेपालमा मात्र सीमित घटना नभई विश्वका लागि जलवायु सङ्कटको चेतावनीका रूपमा प्रस्तुत गर्नुले नेपालले भोगेको तत्कालको समस्या उजागर हुन सफल भएको उहाँहरूको भनाइ छ ।

प्रधानमन्त्री शाहले नेपालले भोगिरहेको असरलाई ‘हिमाली सुनामी’ का रूपमा चिह्न थालिएको विषय पनि उठाउनुभएको थियो । गत भदौ १० गते रसुवाको भोटेकोशी हुँदै आएको विनासकारी बाढीका कारण नेपालमा ठूलो मानवीय तथा भौतिक क्षति पुगेको विषय महासभामा ‘इम्पिडिड रिफ्लेक्ट’ भएकाले समग्रमा प्रधानमन्त्री शाहको सम्बोधन सकारात्मक रहेको पूर्वपरराष्ट्रमन्त्री एवं कूटनीतिज्ञहरूको टिप्पणी छ ।

पूर्वपरराष्ट्रमन्त्री एनपी साउदले जलवायु परिवर्तनको जोखिमका बारेमा प्रधानमन्त्री शाहले विश्व मञ्चमा उठाउनुभएको विषय सन्दर्भिक र प्रभावकारी भएको प्रतिक्रिया दिनुभयो । उहाँले विश्वव्यापी तापक्रम वृद्धि (ग्लोबल वार्मिङ) र जलवायु परिवर्नका असरका बारेमा कुनै एक देशको प्रयत्नले मात्र सम्भव नहुने भएकाले सामूहिक प्रयासको आवश्यकताबारे प्रधानमन्त्री शाहले जोड दिएको विषय महत्त्वपूर्ण भएको बताउनुभयो ।

‘हामी सरकामा हुँदा खासगरी म परराष्ट्रमन्त्री हुँदा संयुक्त राष्ट्रसङ्घका महासचिव एन्टोनियो गुटेरेसको नेपाल भ्रमण भएको समयमा हामीले उहाँलाई जलवायुको प्रत्यक्ष असर देखिएका सगरमाथा र अन्नपूर्ण क्षेत्रमा अवलोकन गराएका थियौँ’ पूर्वमन्त्री साउदले भन्नुभयो, ‘महासचिव गुटेरेसले जलवायु परिवर्तनको विषय कुनै एक देशको मात्रै चासो र चिन्ता मात्र नभई विश्वको साझा सवाल भएको त्यसबेले ध्यानाकर्षण गराउनुभएको थियो । ती सवालहरू आज झन सन्दर्भिक देखिएका छन् । प्रधानमन्त्री शाहको सम्बोधनमा यसलाई थप बल पुगेको छ ।’

विश्व व्यवस्थामा गरिबी निवारण र शान्ति कायम गर्ने सन्दर्भमा राष्ट्र सङ्घको भूमिका अझ प्रभावकारी हुनुपर्ने उल्लेख हुनु पनि सकारात्मक भएको पूर्वमन्त्री साउदको भनाइ छ । रासससँग कुरा गर्दै पूर्वमन्त्री साउदले सम्बोधनका अन्तिममा प्रधानमन्त्री शाहले उल्लेख गर्नुभएको ‘पशुपतिनाथले विश्वको रक्षा गर्नु र बुद्धको सन्देशमा विश्व हिँडेोस्’ भन्ने सन्दर्भलाई मुलुकको सांस्कृतिक र आध्यात्मिक विषयसँग जोडेर सकारात्मकरूपमा हेर्न सकिने विचार व्यक्त गर्नुभयो ।

त्रिभुवन विश्वविद्यालय, अन्तरराष्ट्रिय सम्बन्ध विभागका पूर्वप्रमुख प्रा.डा. खड्गबहादुर केसीले प्रधानमन्त्री शाहले आज गर्नुभएको सम्बोधनले भोटेकोशी–त्रिशूली बाढी तथा जलवायु परिवर्तनका कारण नेपालले भोगिरहेको सङ्कटलाई विश्वमञ्चमा प्रभावकारी रूपमा प्रस्तुत भएको बताउनुभयो । प्रधानमन्त्री शाहले महासभामा नेपालमा हालै आएको विनाशकारी बाढीलाई जलवायु परिवर्तनसँग जोड्दै जलवायु न्याय, अन्तरराष्ट्रिय सहकार्य र विपद् प्रतिकोधी क्षमता निर्माणमा जोड दिनुभएको थियो । उहाँले नेपाल, भारत र चीनको नेतृत्वमा विशाली जलवायु प्रतिकोधी संयन्त्र स्थापना गर्न प्रस्तावसमेत गर्नुभयो ।

विश्वविद्यालय अनुदान आयोगका अध्यक्षसमेत रहनुभएका प्रा.डा. केसीका अनुसार सम्बोधनमा भोटेकोशी बाढी र जलवायु परिवर्तनको मारमा नेपाल परेको विषयमा तत्कालीन अवस्थाको प्रत्यक्ष अनुभूति र मानक दृष्टिकोण विश्व समुदाय समक्ष प्रस्तुत भएको छ । जलवायु अनुकूलनका लागि नेपाल, भारत र चीनबीच त्रिपक्षीय संयन्त्र निर्माण तथा बहुपक्षीय विश्व सहकार्यको प्रस्ताव आउनु महत्त्वपूर्ण रहेको उहाँको भनाइ छ । ‘आधारभूत तहका मानिसका लागि पनि विश्व व्यवस्था र प्रणाली परिचालित हुनुपर्छ भन्ने सन्देश पनि सम्बोधनमा आएको छ’ प्रा. डा. केसीले भन्नुभयो, ‘विश्व मञ्चमा नेपालको गहकिलो उपस्थिति भएको छ । बहुपक्षीयताप्रति हाम्रो पुगर्ने प्रतिबद्धता हो, त्यसलाई अझ गहकिलो प्रतिबद्धता व्यक्त भएको छ ।’

उहाँले प्रधानमन्त्री शाहको सम्बोधनले ‘साउथ र ग्लोबल नर्थ’बीचको सहकार्य तथा विकासशील र कमजोर मुलुकका आवाजलाई समेत विश्वमञ्चमा पुर्‍याएको बताउँदै जलवायु परिवर्तनको असर नेपालजस्ता मुलुकले भोग्नुमा ऐतिहासिक रूपमा बढी कार्बन उत्सर्जन गर्ने धनी तथा विकसित मुलुकको जिम्मेवारीसमेत रहेको विषय सम्बोधनमा स्पष्ट रूपमा उठाइएको

डा केसीको विश्लेषण छ । प्रधानमन्त्री शाहले जलवायु परिवर्तनका कारण हिमाली पारिस्थितिक प्रणालीमा जोखिम बहिरहेको, यसबाट हिमपहिरे, बाढी, पहिरोलगायतका विपद् बढ्नसक्ने र यसको असर सीमापारसम्म पर्ने उल्लेख गर्नुभएको थियो । उहाँले जलवायु विन, क्षति तथा नोक्सानीका लागि उपलब्ध कोष र अन्य वित्तीय संयन्त्रलाई प्रभावकारी बनाउनुपर्नेमा जोड दिनुभएको थियो । यद्यपि, प्रधानमन्त्री शाहको सम्बोधनमा प्रयोग भएको ‘थोड नेसन’ भन्ने शब्दावली भने सान्दर्भिक नभएको प्रा.डा. केसीले बताउनुभयो । ‘हामी त विश्वमै पुरानो सभ्यता भएको मुलुक हौ’ उहाँले भन्नुभयो ।

प्रधानमन्त्री शाहले संयुक्त महासभालाई सम्बोधन गर्दा आराध्यदेव पशुपतिनाथ र शान्तिका अग्रदुत बुद्धलाई स्मरण गर्नुले यसबाट विश्व शान्तिको सन्देश प्रवाह भएको पनि ठानिएको छ । परराष्ट्रविद् डा.दिनेश भट्टराईले ‘ओभरअल’ हेर्दा सम्बोधन ठीकै रहेको र प्रस्तुत गर्नुपर्ने कुराहरू प्रस्तुत भएको बताउँदै केही अवधारणामा थप स्पष्ट पारिएको भए अझ राम्रो हुन्थ्यो भन्नुभयो ।

समग्रमा नेपालको समसामयिक ‘इस्यु’हरू सान्दर्भिक रूपमा उठाउनुभएको र ‘हिमालयन रेजिलियन्स मेकानिजम’ का लागि नेपाल, भारत र चीनको नेतृत्वको प्रस्ताव हुनु सकारात्मक रहेको डा भट्टराईको भनाइ छ । यसलाई अलिकति थप स्पष्ट पारिदिनुभएको भए अझ राम्रो हुने उहाँको धारणा छ । डा भट्टराईले जलवायुको कुरा राम्रोसँग आएको उल्लेख गर्दै भन्नुभयो । किसानको खेतमा मत्त पुग्दैन, तर मिसाइलहरू चाहिँ विश्वमा द्रुत गतिमा पुगिरहेका हुन्छन्’ भन्ने उदाहरण प्रभावकारी छ । त्यसमार्फत जलवायु न्यायका लागि प्रक्रियागत नभई सरलीकरण हुनुपर्छ भन्ने कुरालाई राम्रोसँग उठाइएको उहाँको विचार छ ।

‘हामीले निरन्तर विगतलाई हेर्नुपरेको छ, विगतका समस्याहरूलाई सम्बोधन गर्नुपरेको छ र त्यसै कारण भविष्यतर्फ त्यति हेर्ने पाएका छैनौँ’ भन्ने प्रश्न पनि राम्रोसँग उठाउनुभएको छ, ‘ डा. भट्टराईले भन्नुभयो, ‘संयुक्त राष्ट्रसङ्घका महासचिव एन्टोनियो गुटेरेसले तीन वर्षअघि नेपालमा गरेको सम्बोधनका कुराहरू स्मरण गराउनुभएको छ । त्यो राम्रो प्रयास हो । ‘हिमालयन सुनामी’ भन्ने कुरा पनि ठीकै छ ।’ उहाँले दिगो विकास लक्ष्यतर्फ सबैलाई अगाडि बढाइरहेको छ भन्ने सन्दर्भ पनि सम्बोधनमा आएको उल्लेख गर्दै भविष्यका विषयमा पनि हाम्रो तर्फबाट उठाउनुपर्ने अधिकांश समसामयिक विषयहरू समेटिएका छन् भन्नुभयो ।

यसअघि प्रधानमन्त्रीको परराष्ट्र सल्लाहकार रहिसक्नुभएका डा भट्टराईले विशेषगरी जलवायुको विषयमा यसले ‘मोमेन्टम गेन’ गर्न सके राम्रो हुने र संयुक्त राष्ट्रसङ्घमा कुरा राख्नु नै अन्तरराष्ट्रिय समुदायलाई आफ्नो कुरा सुनाउने अवसर भएको बताउनुभयो । उहाँले सबैको राष्ट्रियता आवश्यक छ, निमममा आधारित अन्तरराष्ट्रिय प्रणाली आवश्यक छ र सार्वभौमिकताको सम्मान हुनुपर्छ भन्ने कुरा पनि उठाइ्नु महत्त्वपूर्ण भएको बताउनुभयो ।

सम्बोधनका अन्तिममा प्रधानमन्त्री शाहले उल्लेख गर्नुभएको ‘पशुपतिनाथले विश्वको रक्षा गर्नु र बुद्धको सन्देशमा विश्व हिँडेास्’ भन्ने सन्दर्भलाई डा. भट्टराईले निकै आकर्षक भनी प्रशंसा गर्नुभयो । डा. भट्टराईले पनि ‘थोड नेसन’ भन्नुभएको सम्बन्धमा जनसँख्याको आकार र अहिलेको युवा सरकारलाई आधार बनाएर ‘यड नेसन’ भन्नुभएको हुनसक्ने टिप्पणी गर्नुभयो ।

यसैगरी, प्रधानमन्त्रीको सम्बोधनबारे राससलाई प्रतिक्रिया दिँदै लैङ्गिक समानता तथा सामाजिक समावेशीकरण विज्ञ भारती सिलवालले सम्बोधन अन्त्यन्त प्रभावशाली रहेको टिप्पणी गर्नुभयो । ‘यो विश्वका लागि एउटा गम्भीर चेतावनीको घण्टी हो–यस्तो विश्वका लागि, जुन युद्धमा अल्झिएको छ, जसले वातावरणको विनाशलाई अझ बढाइरहेको छ र शान्तिको कुनै वास्ता नगरी टुक्राटुक्रा गर्दै भू–भाग कब्जा गर्ने प्रवृत्तिलाई प्रश्रय दिइरहेको छ’ भन्ने प्रधानमन्त्री शाहको सन्देश निकै चोटिलो रहेको सिलवालले बताउनुभयो ।

उहाँले ‘म आशा गर्छु, विश्व मञ्चका नेताहरूले केवल सुन्ने मात्र होइन, मन्नु गरी त्यसबाट पाठ सिक्ने र आवश्यक कदम चाल्ने तथा यतिवरणले कुनै भौगोलिक वा राजनीतिक सीमा चिन्दैन । जब यहाँ भयावह र विशाल प्रकृतिका विपद्हरू आइपर्छन्, त्यसको असर नेपालमा मात्र सीमित हुँदैन–सम्पूर्ण मानवतामथि पर्छ ।’ जस्ता वाक्यहरूले विश्व समुदायलाई नेपालको ध्यान खिच्न समर्थ रहेको बताउनुभयो ।

आनन्द डोराको पूजा गर्दै भक्तजनः महोत्तरीको जलेश्वर नगरपालिका—१ स्थित महादेव मन्दिर परिसरमा शुक्रवार आनन्द डोराको पूजाका गर्दै भक्तजन । तस्विरः चन्दन ठाकुर

महोत्तरीमा बाढी, डुबान र कटानको जोखिम, प्रशासन सतर्क

मधेशदृष्टि जनकपुरधाम । अवरिल वर्षासँगै महोत्तरीमा आउन सक्ने बाढी, डुबान र नदी कटानको जोखिमलाई ध्यानमा राख्दै जिल्ला प्रशासन कार्यालयले पूर्वतयारी तीव्र बनाएको छ। शुक्रबारदेखि आइतबारसम्म अवरिल वर्षा हुने पूर्वानुमान गरिएपछि सम्भावित बाढी तथा कटानको जोखिम न्यूनीकरणका लागि स्थानीय तह, सुरक्षा निकाय तथा विभिन्न गैरसरकारी संघसंस्थासँग समन्वय गरी तयारी अघि बढाइएको प्रमुख जिल्ला अधिकारी इन्द्रदेव यादवले जानकारी दिए। उनका अनुसार जिल्लाका रातु, बिधी, बडहरी, जंघा, मडहा लगायतका नदीमा पानीको बहाव बढ्दा बाढी तथा कटानको

जोखिम हुन सक्ने भएकाले नदी किनारका बस्तीमा सचेतना फैलाउने काम भइरहेको छ । जोखिममा रहेका क्षेत्रका

बासिन्दालाई समयमै जानकारी गराउन माइकिङलगायतका गतिविधि सञ्चालन भइरहेको उनेले बताए

। बाढीका कारण विस्थापनको अवस्था आउन सक्ने भएकाले विस्थापितलाई पुनस्थापनासम्म आवश्यक पर्ने

तयारीसमेत गरिएको प्रमुख जिल्ला अधिकारी यादवले जानकारी दिनुभयो। सम्भावित बाढी तथा डुबानबाट प्रभावितको उद्धारका लागि लाइफ ज्याकेट, लाइफ ब्वाय, डोरी, रबर बोट वा डुंगा, बन्चरो, स्ट्रेचर, टर्चलाइटलगायत खोज तथा उद्धार सामग्री दुरुस्त अवस्थामा राख्न प्रशासनले सम्बन्धित निकायलाई निर्देशन दिएको छ। त्यसैगरी बाढीका कारण सडक तथा बाटोघाटो अवरुद्ध भए तत्काल खुलाउन आवश्यक पर्ने जेसीबी, एक्साभेटर, लोडरलगायत हेभी उपकरणलाई चौबीसै घण्टा परिचालन गर्न सकिने गरी ‘स्ट्यान्डबाइ’ अवस्थामा राख्नसमेत निर्देशन दिइएको जिल्ला प्रशासन कार्यालयले जनाएको छ।

ओसीएमसीमा ३,१६७ हिंसाका मुद्दा दर्ता

मधेशदृष्टि जनकपुरधाम । मधेश प्रदेशका एकद्वार सङ्कट व्यवस्थापन केन्द्र (ओसीएमसी) मा एक वर्षको अवधिमा ३ हजार १ सय ६७ वटा हिंसासम्बन्धी केस दर्ता भएका छन्। आर्थिक वर्ष २०८२÷८३ को तथ्यांकअनुसार ओसीएमसीमा दर्ता भएका केसमा ८९.७ प्रतिशत महिला छन्। पुरुषवर्ग १० प्रतिशत र अन्य समूहका ०.३ प्रतिशत रहेको जनाइएको छ। जनकपुरधाममा असोज ७ र ८ गते आयोजित ओसीएमसीको समीक्षा तथा राष्ट्रिय कार्ययोजनाको स्थानीयकरणसम्बन्धी कार्यशालामा प्रस्तुत तथ्यांकअनुसार जातीय समूहका आधारमा मधेशी समुदायका ४७.५ प्रतिशत, दलित २२.३ प्रतिशत, मुस्लिम १४.९ प्रतिशत र अन्य समूहका १५.३ प्रतिशत पीडित छन्। दर्ता भएका हिंसाका घटनामध्ये भावनात्मक हिंसाको हिस्सा ४२ प्रतिशत रहेको छ। त्यस्तै, शारीरिक हिंसा २४ प्रतिशत र यौन दुन्यवहारका घटना २१.७ प्रतिशत

रहेको तथ्यांकमा उल्लेख छ। दर्ता भएका केसमा १३० वटा अपाङ्गता भएका व्यक्तिसँग सम्बन्धित छन्। पीडकसँगको सम्बन्ध खुलेका घटनामध्ये ६७ प्रतिशतमा आफन्तबाट हिंसा भएको पाइएको छ। यसले हिंसाका घटनामा नजिकका सम्बन्धमा रहेका व्यक्तबाट हुने जोखिमसमेत उल्लेख्य रहेको देखाएको छ।

ओसीएमसीले लैङ्गिक हिंसाबाट प्रभावित तथा पीडितलाई स्वास्थ्य उपचार, मनोसामाजिक परामर्श, कानुनी सहजीकरण, सुरक्षा तथा पुनस्थापनासम्बन्धी सेवा उपलब्ध गराउँदै आएको छ। सेवाको पहुँच विस्तार गर्न प्रदेशका विभिन्न अस्पतालले पनि छुट्टाछुट्टै प्रयास गरिरहेका छन्। गजेन्द्रनारायण सिंह अस्पतालले मानसिक स्वास्थ्य उपचार, घर पुनर्मिलन, सीपसँग

आबद्धता तथा पुनस्थापनाका कार्यक्रम सञ्चालन गरिरहेको छ। जनकपुरस्थित एमआईएचएसले घरदैलो कार्यक्रम, स्वास्थ्यकर्मी अभिमुखीकरण तथा सडक नाटकमार्फत सचेतना फैलाउँदै आएको छ। कलैया अस्पतालले रेफरल प्रणाली विकास गरिरहेको छ भने जलेश्वर अस्पतालमा छुट्टै ओसीएमसी सेवा कक्ष र कानुनी

सहजीकरणको व्यवस्था गरिएको छ। यद्यपि, ओसीएमसी सञ्चालनमा पर्याप्त जनशक्ति र बजेटको अभाव, सुरक्षित आवास तथा पुनस्थापनाको चुनौती देखिएको छ। फरेन्सिक तथा तालिमप्राप्त चिकित्सकको कमी, मनोचिकित्सक तथा क्लिनिकल मनोविद्को सीमित उपलब्धता र हिंसा पीडितका लागि पुनस्थापना केन्द्रको अभाव रहेको समीक्षामा अल्ट्याइएको छ। अधिकांश जिल्लामा सुरक्षित आवास गृहको पर्याप्त व्यवस्था नहुँदा हिंसा पीडितलाई सुरक्षित रूपमा राख्नसमेत कठिनाई भइरहेको जनाइएको छ। ओसीएमसी सेवालाई प्रभावकारी बनाउन २४ घण्टा निःशुल्क तथा एकीकृत सेवा, सुरक्षित र गोप्य वातावरण, प्रभावकारी केस व्यवस्थापन तथा रेफरल र फलोअप प्रणाली सुदृढ गर्नुपर्नेमा कार्यशालाले जोड दिएको छ। त्यसैगरी, स्थानीय तह, प्रहरी तथा अन्य सेवा प्रदायक निकायबीच समन्वय थप प्रभावकारी बनाउनुपर्ने स्वास्थ्य निर्देशनालय मधेश प्रदेशकी वरिष्ठ नर्स सुनिता गुप्ताले बताइन्।

बाढीपहिरोमा परेका तीन जनप्रतिनिधिको अवस्था अझै अज्ञात

रसुवा । भोटकोशीमा आएको विनाशकारी बाढीले बगाएर बेपत्ता भएका गोसाइँकुण्ड गाउँपालिकाका उपाध्यक्षसहित तीन जना जनप्रतिनिधिको एक महिनासम्म कुनै जानकारी नपाएपछि पीडित परिवारले परम्परागत काजकिरिया सुरु गरेको छन्। भदौ १० गते भोटकोशी नदीमा आएको बाढीमा परी गाउँपालिकाका उपाध्यक्ष प्रतिमा लामा, वडा नं २ का वडाध्यक्ष कामीछिरिङ तामाङ र वडा नं ५ का वडाध्यक्ष दावामिञ्जार

तामाङ बेपत्ता भएका थिए। एक महिनासम्म स्थानीय प्रशासन, सुरक्षा निकाय र स्थानीयवासीले खोजीकार्य जारी राखे पनि उनीहरूको कुनै जानकारी पाउन सकिएको छैन। खोजीकार्यबाट कुनै सफलता नमिल्दा बेपत्ता जनप्रतिनिधिहरू जीवितै भेटिने आशा क्षीण हुँदै गएपछि पीडित परिवारले ‘कतै जीवितै उद्धार भएका छन् कि?’ आशालाई शोकमा बदल्दै उनीहरूको परम्परागत संस्कारअनुसार काजकिरिया प्रक्रिया अघि बढाएका हुन्।

बाढीमा परी बेपत्ता भएका तीनै जना जनप्रतिनिधि स्थानीय क्षेत्रमा ऊर्जावान र उदीयमान नेताका रूपमा परिचित थिए। विसं २०७९ को स्थानीय तह निर्वाचनमा गोसाइँकुण्ड गाउँपालिकाको उपाध्यक्ष पदमा निर्वाचित लामाले स्नातकमा नर्सिङ (बिएससी) अध्ययन पूरा गरेकी थिइन्। विद्यार्थी जीवनदेखि राजनीतिक गतिविधिमा सक्रिय उनले स्वास्थ्य, शिक्षा र सामाजिक न्यायलाई प्राथमिकतामा राखेर काम गरिरहेकी थिइन्। राजनीतिमा आउनुअघि

उनले राष्ट्रिय महिला भलिबल टोलीको खेलाडीका रूपमा समेत देशको प्रतिनिधित्व गरेकी थिइन्। विभिन्न सामाजिककार्यमार्फत जनताको मन जितेर स्थानीय निर्वाचनमा वडा नं २ बाट वडाध्यक्ष पदमा निर्वाचित कामीछिरिङ जनताको सुखदुःखमा सधैं साथ दिने जनप्रतिनिधि थिए। त्यस्तै, वडा नं ५ बाट निर्वाचित दावामिञ्जार लामो समयदेखि सामाजिक अभियन्ताका रूपमा समाजमा स्थापित र परिचित थिए।

गाउँपालिकाका अध्यक्ष कैसाङ नुर्पु तामाङका अनुसार एकैपटक तीन जना ऊर्जावान, योग्य र जनताका प्यारा जनप्रतिनिधि गुमाउनुपर्दा सिङ्गो पालिका इतिहासकै दूरोत्तम सङ्कट र शोकमा डुबेको छ। उनले पालिकाले अपूणीय क्षति व्यहोनुपरेको बताए। भदौ १० गते गोसाइँकुण्ड गाउँपालिका—२ स्थित घट्टेखोला टिमुरे र स्याफ्फुबेंसी क्षेत्रमा भोटकोशी नदीको बाढीले भीषण रूप लिएको थियो। बाढीले स्थानीय बजार, थुप्रै घर र

भौतिक संरचना बगाएर पूर्ण रूपमा क्षतिग्रस्त बनाएको थियो। बाढी गएको एक महिना बितिसक्दा स्थानीय प्रशासन र सुरक्षा निकायको खोजीकार्य जारी रहे पनि हालसम्म पनि बेपत्ताहरूको कुनै जानकारी पाइएको छैन। विपद्को यस कठिन घडीमा बेपत्ताका परिवारसँगै सिङ्गो रसुवावासी गहिरो शोकमा डुबेका छन्। गाउँपालिकाका थुप्रै कर्मचारी, शिक्षक—शिक्षिका, बालबालिकासमेत बेपत्ता भएका छन्।

सप्तकोशीका ३१ ढोका खोलिए

सुनसरी । बुधबार रातिदेखि परेको अवरिल वर्षाका कारण सप्तकोशी नदीमा जलसतह बढेपछि कोशी ब्यारेजका ३१ वटा ढोका खोलिएका छन्। शुक्रबार बिहान १० बजे गरिएको जलसतह मापनअनुसार कोशी ब्यारेजमा प्रतिसेकेन्ड एक लाख ९८ हजार २ सय २० क्युसेक पानीको बहाव हुँदा २५ वटा ढोका खोलिएका थिए। दिउँसो १ बजे पानीको बहाव प्रतिसेकेन्ड दुई लाख २९ हजार ९ सय ६० क्युसेक पुगेपछि ३० वटा ढोका खोलिएकामा दिउँसो २ बजे

पानीको बहाव दुई लाख ४० हजार ५ सय ५५ क्युसेक पुगेपछि ३१ वटा ढोका खोलिएको जिल्ला प्रहरी कार्यालयका सूचना अधिकारी चन्द्रबहादुर खड्काले जानकारी दिए। उनका अनुसार कोशी ब्यारेजमा पानीको बहाव एक लाख ५० हजार क्युसेक नाघेपछि सर्वसाधारणलाई सचेत गराउन जोखिमको सङ्केतस्वरूप पश्चिमतर्फ रातो बत्ती बाल्ने गरिन्छ। जलसतह निरन्तर बढिरहेकाले आसपासका बासिन्दालाई आवश्यक सतर्कता

अपनाउन र जोखिमपूर्ण क्षेत्रमा नजान आग्रह गरिएको सूचना अधिकारी खड्काले बताए। त्यस्तै, तटीय क्षेत्रमा बसोबास गर्ने नागरिकलाई सुरक्षित स्थानमा रहन तथा कोशी नदीमा माछा मार्ने र दाउरा सङ्कलन नगर्ने जिल्ला प्रशासन कार्यालयले आग्रह गरेको छ। वर्षा हुने क्रम जारी रहेकाले नदीमा पानीको बहाव निरन्तर बढिरहेको सूचना अधिकारी खड्काले बताए। कोशी ब्यारेजमा ५२ वटा मूल ढोका र चारवटा नहर गरी जम्मा ५६ वटा ढोका छन्।

उपचारमा हिँडेका युवक नदीमा हाम्फालेर बेपत्ता

राकेश यादव रौतहट । मौलापुर नगरपालिका वडा नम्बर ४ स्थित लालबकैया नदीमा शुक्रवार युवक हाम्फालेर बेपत्ता भएका छन्। दाइसँग मोटरसाइकल चढेर गरुडा आउने क्रममा लालबकैया पुलबाट आत्महत्या गर्ने उद्देश्यले उनी नदीमा हाम्फालेका हुन्। स्थानीय प्रहरीका अनुसार बारा, सिम्रौनगढ नगरपालिका वडा नम्बर ११ कटहरियाका २७ वर्षीय सचिन्द्र यादव पुलबाट हाम्फाल्दा नदीमा डुबेर बेपत्ता भएका हुन्। इलाका प्रहरी कार्यालय मौलापुरका प्रहरी निरीक्षक भरत केसीले दाइसँग बागमती प्रदेश ०२-०६२ प-८५४८ नम्बरको मोटरसाइकलमा पछाडि बसेका सचिन्द्र पुलमा पुगेपछि नदीमा हाम्फालेको जानकारी दिए। नदीमा हाम्फालेर बेपत्ता भएका

उनीबारे दाइ ३५ वर्षीय सिकिन्द्र यादवले स्थानीय प्रहरीलाई जानकारी दिएपछि प्रहरी र सशस्त्र प्रहरीको संयुक्त गोताखोर टोली खोजतलाशमा जुटेको जिल्ला प्रहरी कार्यालय रौतहटले जनाएको छ। नदीमा कुदेर बेपत्ता युवकको

मानसिक सन्तुलन ठीक नभएको बुझिएको छ। नदीमा बाढी आएका कारण खोजतलाशमा समस्या उत्पन्न भए पनि प्रयास जारी रहेको जिल्ला प्रहरी कार्यालय रौतहटका सूचना अधिकारी प्रहरी नायव उपरीक्षक बसन्त गौतमले जानकारी दिए।

जेल सजाय भोगिरहेका यादव दुई युवा मृत्यु प्रकरणका मुख्य अभियुक्त

रौतहट । अपहरण, शरीर बन्धक तथा सड्गठित अपराधलगायतका मुद्दामा दोषी ठहर भई हाल जिल्ला कारागार रौतहटमा जेल सजाय भोगिरहेका ‘बारुद सिंह’ भनिने सुरेन्द्रप्रसाद यादवको स्थानीय दुई युवा हत्या प्रकरणमा सक्रियता देखिएको छ। गरुडा नगरपालिका—७ का ३२ वर्षीय नागेन्द्र बैठा र वडा नं २ का २८ वर्षीय प्रमानन्द सहनीको २०६४ साल वैशाख ३१ गते राति

१ बजे गढीमाई नगरपालिका—६ पिपरिया दोसतिया भन्ने स्थानमा गोली हानी हत्या भएको घटनामा निज यादव संलग्न देखिएको प्रहरीले जनाएको छ। जिल्ला प्रहरी कार्यालय रौतहटका सूचना अधिकारी एवं प्रहरी नायब उपरीक्षक वसन्त गौतमका अनुसार अज्ञात व्यक्ति वा समूहले चलाएको गोलीबाट मृत्यु भएका बैठा र सहनीसम्बद्ध घटनाको छानबिन तथा अनुसन्धानका क्रममा तत्कालीन

समयमा तराई जनतान्त्रिक मुक्ति मोर्चालगायत भूमिगत सङ्गठनमा आबद्ध यादव मुख्य अभियुक्तका रूपमा देखिएका हुन्। गढीमाई नगरपालिकामा १९ वर्षअघि दुई युवाको हत्या भएको घटनाको अनुसन्धानपछि कर्तव्य ज्यान मुद्दाको मुख्य अभियुक्तका रूपमा निज यादवको पहिचान भएको र सो सम्बन्धमा थप अनुसन्धान भइरहेको प्रहरीले स्पष्ट गरेको छ।

ग्यासको समस्या समाधानमा नयाँ पाइपलाइन प्रस्तावित

मधेशदृष्टि जनकपुरधाम । एलपी ग्यासको आपूर्ति तथा विवरणमा देखिँदै आएको समस्या दीर्घकालीन रूपमा समाधान गर्न भारतको मोतीहारीदेखि नेपालको सलाहीसम्म ग्यास पाइपलाइन निर्माण गर्ने तयारी सरकारले गरेको छ। उद्योग, वाणिज्य तथा आपूर्तिमन्त्री दीपककुमार साहले राष्ट्रिय सभाको बैठकमा मन्त्रालयसँग सम्बन्धित प्रश्नोत्तर कार्यक्रममा ग्यास आपूर्ति सहज

बनाउन पाइपलाइन निर्माणको प्रक्रिया अघि बढाइएको जानकारी दिएका हुन्। मन्त्री साहका अनुसार प्रस्तावित पाइपलाइन निर्माणका लागि विस्तृत आयोजना प्रतिवेदन

(डीपीआर) तयार भइसकेको छ। स्रोत व्यवस्थापनको प्रारूप तयार गरी आवश्यक भौतिक पूर्वाधार निर्माणको तयारी भइरहेको उनले बताए।